

Poštovane kolege, prijatelji,

Zahvaljujem se u ime naše male porodice što ste došli da se i ovim poslednjim zvaničnim činom podsetimo ko je bio Zoran, kao profesor, saradnik, prijatelj, osoba.

Hvala na ovim divnim rečima koje u mnogome odslikavaju tu jedinstvenu, kvalitetnu i neponovljivu osobu a tako skromnu i jednostavnu.

Dobili smo i još dobijamo skoro iz celog sveta, nebrojene poruke od njegovih inostranih kolega i saradnika, pa i onih koji su ga vrlo malo poznavali, bivših studenata, u kojima osim saučešća kazuju da je Zoran ostavio značajan i neizbrisiv trag i pečat u njihovim životima. I sam bi se Zoran iznenadio, kao što sam se i ja sam iznenadila, koliko ga se njih seća iz raznih faza njegovog života.

Mi kao porodica smo zahvalni na tom daru koji nam je život pružio i osećamo se privilegovanim što smo značajan deo naših života proveli sa njim.

I završiću jednim citatom „Ne damo zaboravu ni kartu da kupi sve dok smo mi u ovom životnom vozu.“